

Ruimtelijke Onderbouwing **Bouwvlak Kerkweg Hertme**

Datum: 18 januari 2017

ad fontem

JURIDISCH BOUWADVIES

Plangegevens

Naam: **Bouwvlak Kerkweg Hertme**
Plantype: **Ruimtelijke Onderbouwing**

Datum: 18 januari 2017

Projectnummer: 16JA113

Opdrachtgever: **Dhr. F. Schabbink**

Opsteller: **Ad Fontem Juridisch Bouwadvies BV**
Hoofdstraat 43
7625 PB ZENDEREN
T) 074 – 255 7020
E) info@ad-fontem.nl

Contactpersoon: K. Klieverik

ad fontem

JURIDISCH BOUWADVIES

INHOUDSOPGAVE

1	INLEIDING	1
1.1	AANLEIDING EN DOELSTELLING	1
1.2	LIGGING PROJECTGEBIED	1
1.3	VIGEREND BESTEMMINGSPLAN	2
1.4	LEESWIJZER	3
2	PROJECTOMSCHRIJVING	4
2.1	HUIDIGE SITUATIE	4
2.2	TOEKOMSTIGE SITUATIE	5
3	BELEID	6
3.1	RIJKSBELEID	6
3.1.1	<i>Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)</i>	6
3.2	PROVINCIAAL BELEID	7
3.2.1	<i>Omgevingsvisie Overijssel</i>	7
3.2.2	<i>Omgevingsverordening Overijssel</i>	8
3.2.3	<i>Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel</i>	8
3.2.4	<i>Conclusie</i>	12
3.3	GEMEENTELIJK BELEID	13
3.3.1	<i>Structuurvisie Borne</i>	13
4	ONDERZOEK	14
4.1	VORMVRIJE M.E.R.-BEOORDELING	14
4.2	BEDRIJVEN EN MILIEUZONERING	14
4.3	GELUID	15
4.4	BODEM	16
4.5	EXTERNE VEILIGHEID	16
4.6	LUCHTKWALITEIT	17
4.7	FLORA EN FAUNA	18
4.8	ARCHEOLOGISCHE EN CULTUURHISTORISCHE WAARDEN	19
4.9	WATER	20
4.10	VERKEER EN PARKEREN	22
5	UITVOERBAARHEID	23
5.1	ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID	23
5.2	MAATSCHAPPELIJKE UITVOERBAARHEID	23
6	BIJLAGEN	24
6.1	WATERTOETS	24

1 Inleiding

1.1 Aanleiding en doelstelling

Op het perceel aan de Kerkweg 1 / Hertmerweg 32 in Hertme is sprake van een bestaand woonerf. In het geldende bestemmingsplan 'Kom Hertme' uit 2005 zijn op dit erf al 2 woningen toegestaan. Op de noordelijke kavel, welke wordt ontsloten via de Kerkweg, is tot op heden nog geen woning gebouwd. De eigenaar heeft al geruime tijd de wens om deze bouwkvavel 5 meter ter verplaatsen, zodat er een betere erfopzet met meer woongenot mogelijk wordt. In de vergadering van 28 juni 2016 heeft de gemeenteraad per amendement unaniem besloten om medewerking te verlenen aan dit verzoek en in te stemmen met een verschuiving van het bouwvlak met 5 meter in noordelijke richting en 4 meter in oostelijke richting. Deze wijziging kan worden meegenomen in het te actualiseren bestemmingsplan voor Hertme. Wel dient daarvoor onder andere een goede ruimtelijke onderbouwing te worden aangeleverd.

Deze ruimtelijke onderbouwing maakt inzichtelijk dat de gewijzigde situering van het bouwvlak niet strijdig is met de norm van een goede ruimtelijke ordening en aldus (ruimtelijk) aanvaardbaar is.

1.2 Ligging projectgebied

De bouwkvavel aan de Kerkweg in Hertme ligt aan westelijke rand van het dorp. Direct ten zuiden van de bouwkvavel ligt het woonerf aan de Kerkweg 1 / Hertmerweg 32. Ten noorden van de bouwkvavel ligt een tuin met overwegend grasland en enkele solitaire bomen. Daarachter ligt het woonerf aan de Kerkweg 1a. Aan de oostzijde ligt de Kerkweg met parallel daaraan het woonperceel aan de Hertmerdwarsweg 7. Aan de westzijde grenst het buitengebied met agrarische gronden. Het perceel staat kadastraal bekend als gemeente Borne, sectie B, perceel nummer 1298 (gedeeltelijk). Zie figuur 1.1 voor de ligging van de Kerkweg 1 in Hertme.

Figuur 1.1: Ligging bouwkvavel in Hertme (bron: Atlasvan Overijssel, luchtfoto 2015)

1.3 Vigerend bestemmingsplan

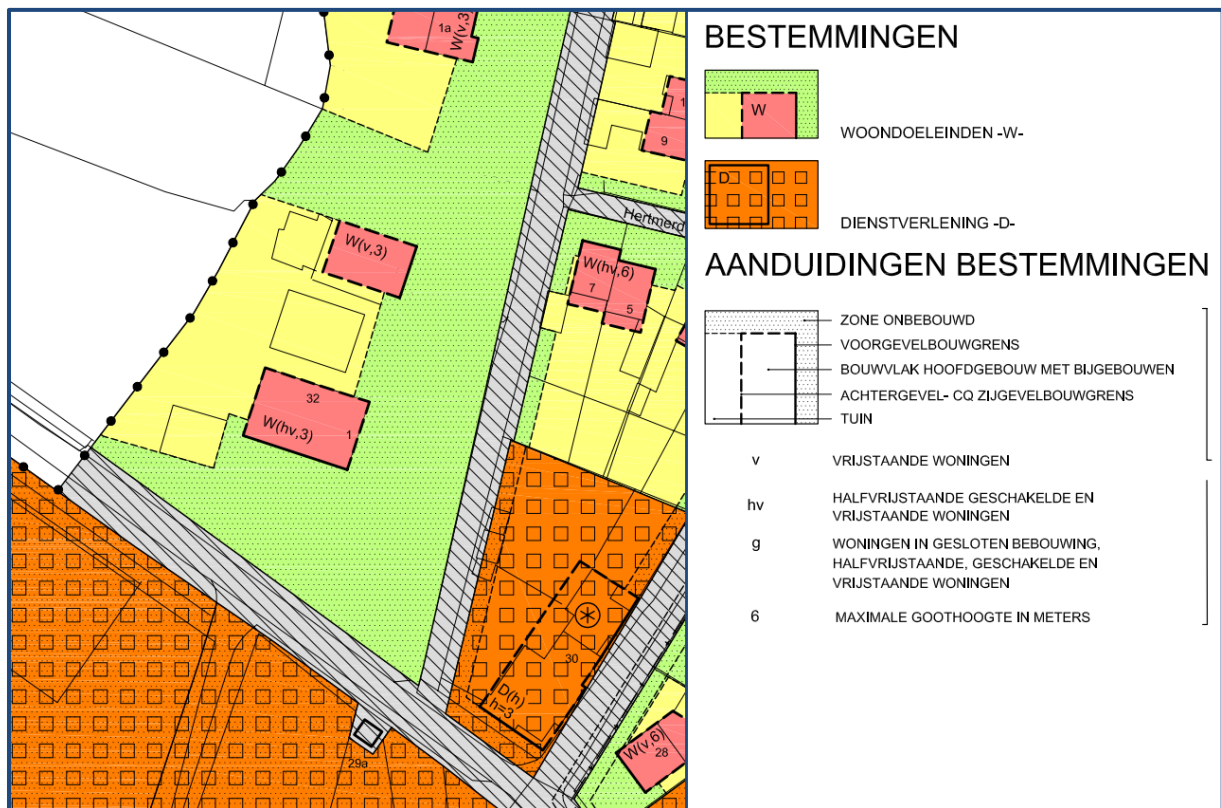
Het bouwvlak aan de Kerkweg in Hertme ligt geheel binnen de grenzen van het bestemmingsplan 'Kom Hertme' welke op 29 september 2005 is vastgesteld door de gemeenteraad van Borne. In dat bestemmingsplan is de bestaande bouwkel bestemd als 'Woondoeleinden' met een aanduiding 'bouwvlak-hoofdgebouw' voor een vrijstaande woning met een goothoogte van maximaal 3 meter. Met de beoogde verplaatsing komt het bouwvlak deels op gronden die nu bekend zijn als 'Woondoeleinden' met een aanduiding 'zone onbebouwd'.

De gronden zijn daarmee bestemd voor woondoeleinden, beroepsmatige activiteiten tot een absoluut maximum van 45 m², tuinen en erven. De hoofdgebouwen (woningen) mogen uitsluitend binnen het op de plankaart aangegeven bouwvlak worden gebouwd. Op de gronden die zijn voorzien van de aanduiding 'zone onbebouwd' mag aan een voorgevel dan wel aan een zijgevel van het hoofdgebouw, die grenst aan de weg of het openbare groen, een portaal of erker worden gebouwd, met een oppervlakte van maximaal 6 m², een diepte van maximaal 1,5 meter en een goothoogte van maximaal 3 meter, waarbij de minimale afstand tussen de portaal of erker tot de perceelgrens minimaal 1 meter dient te bedragen.

Voor het bouwen van bouwwerken, geen gebouwen zijnde, geldt dat de hoogte voor de voorgevel maximaal 1 meter mag bedragen en de hoogte achter de voorgevel maximaal 2 meter, met dien verstande dat:

1. de maximale hoogte van een vlaggenmast 5 meter bedraagt;
2. de maximale hoogte van tuinmeubilair 2 meter bedraagt;
3. de maximale hoogte van speeltoestellen 3 meter bedraagt.

Geconcludeerd wordt dat de bouw van een vrijstaande woning buiten een bouwvlak op gronden met de aanduiding 'zone onbebouwd' niet binnen het geldende bestemmingsplan past. Om de beoogde kavel te kunnen realiseren dient de bestemming te worden herzien.

Figuur 1.2: Fragment bestemmingsplan 'Hertme Kom'

1.4 Leeswijzer

In de volgende hoofdstukken wordt ingegaan op het plan, het projectgebied, het relevante beleid en de milieu- en omgevingsaspecten. Hiermee wordt een adequate ruimtelijke onderbouwing van het plan gegeven.

Na deze inleiding wordt in hoofdstuk 2 ingegaan op de opzet van deze ruimtelijke onderbouwing. In hoofdstuk 3 is een beschrijving van het projectgebied opgenomen. Hoofdstuk 4 bevat het beleidskader, voor zover van toepassing, van rijk, provincie en gemeente. In hoofdstuk 5 wordt stilgestaan bij de diverse omgevingsaspecten, zoals bodem, geluid, water, luchtkwaliteit etc. In hoofdstuk 6 wordt kort de conclusie beschreven die aan de hand van de voorliggende ruimtelijke onderbouwing kan worden getrokken. Hoofdstuk 7 gaat respectievelijk in op de economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid van het project.

2 Projectomschrijving

2.1 Huidige situatie

In de bestaande situatie maakt de bouwkvael aan de Kerkweg nog deel uit van het woonerf aan de Kerkweg 1 / Hertmerweg 32 in Hertme. Op de locatie van het bestaande bouwvlak is momenteel een kapschuur (hooiberg) aanwezig. Ten zuiden daarvan ligt het overige verharde gedeelte van het woonerf. Hier grenst het bestaande bouwvlak ook direct aan het pad waarmee vanaf de Kerkweg de achterliggende weide bereikt kan worden. Dit pad wordt gebruikt door landbouwvoertuigen en door auto's van bezoekers van het openluchttheater wanneer de weide voor parkeerdoeleinden in gebruik is. Dit pad dient dan ook open te blijven voor gebruik. Aan de andere kant van het pad, op circa 4 tot 4,5 meter van het bouwvlak staat het bestaande bijgebouw (schuur) bij de woning aan de Hertmerweg 32. Ten oosten en westen van de kapschuur staat een volgroeide inlandse eik. Ten noorden van de kapschuur is sprake van een tuin (paardenweide).

Figuur 2.1: Luchtfoto 2015 van de Kerkweg 1 / Hertmerweg 32 en omgeving (bron: Atlas Overijssel)

Figuur 2.2: Foto bestaande situatie Kerkweg

Figuur 2.3: Foto bestaande situatie t.p.v. bouwvlak

2.2 Toekomstige situatie

In de beoogde situatie is het bouwvlak aan de Kerkweg vier meter in oostelijke richting (richting de Kerkweg) en vijf meter in noordelijke richting verplaatst. Het nieuwe bouwvlak ligt daarmee op een afstand van 25 meter van de bestaande woning (Kerkweg 1 / Hertmerweg 32). Hierdoor wordt er geen afbreuk gedaan aan de bestaande erfstructuur van het oude boerenerf aan de Kerkweg 1 / Hertmerweg 32. De afstand van het gewijzigde bouwvlak tot de woning aan de Kerkweg 1a bedraagt dan nog ruim 30 meter. Na verplaatsing van het bouwvlak blijft op het perceel van initiatiefnemer een doorkijk naar het achterliggende buitengebied bestaan. Deze ruimte blijft onbebouwd, zodat het doorzicht vanaf de Hertmerdwarsweg op het buitengebied behouden blijft. Gezien de reeds bestaande bouw- en gebruiksmogelijkheden, de beperkte verplaatsing van het bouwvlak met 5 meter, de resterende doorkijk op het buitengebied en de verbeterde erfinrichting/woongenot op het perceel Kerkweg 1 /Hertmerweg 32 en bij de bouwkevel aan de Kerkweg leidt dit vanuit ruimtelijk oogpunt tot een verbeterde situatie.

Figuur 2.3: Toekomstige situatie projectgebied

3 Beleid

3.1 Rijksbeleid

3.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld en van kracht geworden. In deze visie geeft het kabinet een totaalbeeld van het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid op rijksniveau. In de structuurvisie worden belangrijke andere accenten geplaatst op het brede gebied van ruimtelijke ordening en bestuurlijke verantwoordelijkheden. Het betekent voor de ruimtelijke ordening in brede zin een decentralisatie van rijkstaken en bevoegdheden en actualisatie van het Nationaal Ruimtelijk Beleid. De SVIR vervangt de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit, de MobiliteitsAanpak, de structuurvisie voor de Snelwegomgeving en de ruimtelijke doelen en uitspraken in de PKB Tweede structuurschema Militaire terreinen, de Agenda Landschap, de Agenda Vitaal Platteland en Pieken in de Delta.

In de SVIR is vastgesteld dat voor een beperkt aantal onderwerpen de bevoegdheid om algemene regels te stellen zou moeten worden ingezet. Het gaat om de volgende nationale belangen: Rijkswaerwegen, Project Mainportontwikkeling Rotterdam, Kustfundament, Grote rivieren, Waddenzee en wadengebied, Defensie, Ecologische hoofdstructuur, Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde, Hoofdwegen en hoofdspoorwegen, Elektriciteitsvoorziening, Buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen, en Primaire waterkeringen buiten het kustfundament en IJsselmeergebied (uitbreidingsruimte).

Ten aanzien van Oost-Nederland is het volgende in de SVIR beschreven.

De MIRT-regio Oost-Nederland bestaat uit de provincies Overijssel en Gelderland. Opgaven van nationaal belang in dit gebied zijn:

- Het waar nodig verbeteren van de internationale achterlandverbindingen (weg, spoor en vaarwegen) die door Oost Nederland lopen. Dit onder andere ten behoeve van de mainports Rotterdam en Schiphol;
- Het formuleren van een integrale strategie voor het totale rivierengebied van Maas en Rijntakken (Waal, Nederrijn, Lek en de IJssel, deelprogramma rivieren van het Deltaprogramma) en de IJsselvechtdelta (deelprogramma's zoetwater en rivieren) voor waterveiligheid in combinatie met bereikbaarheid, ruimtelijke kwaliteit, natuur, economische ontwikkeling en woningbouw;
- Het tot stand brengen en beschermen van de (herijkte) EHS, inclusief de Natura 2000 gebieden (zoals de Veluwe);
- Het robuust en compleet maken van het hoofdenergienetwerk (380 kV), onder andere door het aanwijzen van het tracé voor aansluiting op het Duitse hoogspanningsnet.

In de Structuurvisie Infrastructuur en Ruime is de ladder voor duurzame verstedelijking geïntroduceerd. Het doel van deze ladder is het bevorderen van een zorgvuldig gebruik van de schaarse ruimte én het voorkomen van overprogrammering. Om dit te bereiken is de ladder voor duurzame verstedelijking opgenomen als procesvereiste in het Besluit ruimtelijke ordening (Bro, artikel 3.1.6, tweede lid). Dit betekent dat bij ruimtelijke besluiten (zoals het vaststellen van een bestemmingsplan) moet worden gemotiveerd hoe een zorgvuldige afweging is gemaakt van het ruimtegebruik. De procesvereiste is alleen van toepassing op ruimtelijke besluiten die voorzien in een stedelijke ontwikkeling. In het Bro is een stedelijke ontwikkeling gedefinieerd als: ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen.

De procesvereiste ziet er als volgt uit:

De toelichting bij een bestemmingsplan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, voldoet aan de volgende voorwaarden:

- a. er wordt beschreven dat de voorgenomen stedelijke ontwikkeling voorziet in een actuele regionale behoefte;
- b. indien uit de beschrijving, bedoeld in onderdeel a, blijkt dat sprake is van een actuele regionale behoefte, wordt beschreven in hoeverre in die behoefte binnen het bestaand stedelijk gebied van de betreffende regio kan worden voorzien door benutting van beschikbare gronden door herstructurering, transformatie of anderszins, en;
- c. indien uit de beschrijving, bedoeld in onderdeel b, blijkt dat de stedelijke ontwikkeling niet binnen het bestaand stedelijk gebied van de betreffende regio kan plaatsvinden, wordt beschreven in hoeverre wordt voorzien in die behoefte op locaties die, gebruikmakend van verschillende middelen van vervoer, passend ontsloten zijn of als zodanig worden ontwikkeld.

Bij voorliggend plan is sprake van een bestaande woningbouwkavel in de kern Hertme, welke enkele meters wordt verplaatst. Er is geen sprake van een nieuwe stedelijke ontwikkeling, zodat nadere toetsing aan de ladder voor duurzame verstedelijking achterwege kan blijven. De voorgenomen ontwikkeling is niet in strijd met de nationale belangen uit de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte.

3.2 Provinciaal beleid

3.2.1 Omgevingsvisie Overijssel

De Omgevingsvisie Overijssel 2009 betreft een integrale visie die het voorheen geldende Streekplan Overijssel 2000+, het Verkeer- en vervoerplan, het Waterhuishoudingsplan en het Milieubeleidsplan samen brengt in één document. Hiermee is de Omgevingsvisie het integrale provinciale beleidsplan voor de fysieke leefomgeving van Overijssel. De Omgevingsvisie is op 1 juli 2009 vastgesteld door Provinciale Staten en op 1 september 2009 in werking getreden.

In 2013 is de Omgevingsvisie op een aantal onderwerpen aangepast. Provinciale Staten hebben op 3 juli 2013 de actualisatie Omgevingsvisie vastgesteld. Reden voor deze actualisatie is de evaluatie van de Omgevingsvisie en het Hoofdlijnenakkoord uit 2011. De actualisatie richt zich alleen op de volgende onderwerpen: de ecologische hoofdstructuur (EHS), het streefbeeld Wegencategorisering, windenergie (rol provincie), nieuwvestiging van intensieve veehouderijen in landbouwontwikkelingsgebieden (LOG's), kantorenbeleid, definitie van lokaal gewortelde bedrijvigheid, ruimtelijke reservering gebiedsontwikkeling Luchthaven Twente e.o. en tot slot de aanpassing van de verordening op basis van eerder uitgevoerde evaluatie. Wanneer hieronder wordt gesproken over de Omgevingsvisie, dan is dat de geactualiseerde versie.

De hoofdambitie van de Omgevingsvisie is een toekomstvaste groei van welvaart en welzijn met een verantwoord beslag op de beschikbare natuurlijke hulpbronnen en voorraden. Enkele belangrijke beleidskeuzes waarmee de provincie haar ambities wil realiseren zijn:

- door meer aandacht voor herstructurering wordt ingezet op een breed spectrum aan woon-, werk- en mixmilieu's; dorpen en steden worden gestimuleerd hun eigen kleur te ontwikkelen;
- investeren in een hoofdinfrastructuur voor wegverkeer, trein, fiets en waarbij veiligheid en doorstroming centraal staan;
- zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik bij bebouwing door hantering van de zogenaamde 'SER-ladder'; deze methode gaat ervan uit dat eerst het gebruik van de ruimte wordt geoptimaliseerd, dan de mogelijkheid van meervoudig ruimtegebruik wordt onderzocht en dan pas de mogelijkheid om het ruimtegebruik uit te breiden, wordt bekeken; hierbij is afstemming tussen gemeenten over woningbouwprogramma's en bedrijfslocaties noodzakelijk;
- ruimtelijke plannen ontwikkelen aan de hand van gebiedskenmerken en keuzes voor duurzaamheid.

3.2.2 Omgevingsverordening Overijssel

De provincie beschikt over een palet aan instrumenten waarmee zij haar ambities realiseert. Het gaat er daarbij om steeds de meest optimale mix van instrumenten toe te passen, zodat effectief en efficiënt resultaat wordt geboekt voor alle ambities en doelstellingen van de Omgevingsvisie. De keuze voor inzet van deze instrumenten is bepaald aan de hand van een aantal criteria. In de Omgevingsvisie is bij elke beleidsambitie een realisatieschema opgenomen waarin is aangegeven welke instrumenten de provincie zal inzetten om de verschillende onderwerpen van provinciaal belang te realiseren.

Eén van de instrumenten om het beleid uit de Omgevingsvisie te laten doorwerken is de Omgevingsverordening Overijssel. De Omgevingsverordening is het provinciaal juridisch instrument dat wordt ingezet voor die onderwerpen waarvoor de provincie eraan hecht dat de doorwerking van het beleid van de Omgevingsvisie juridisch geborgd is.

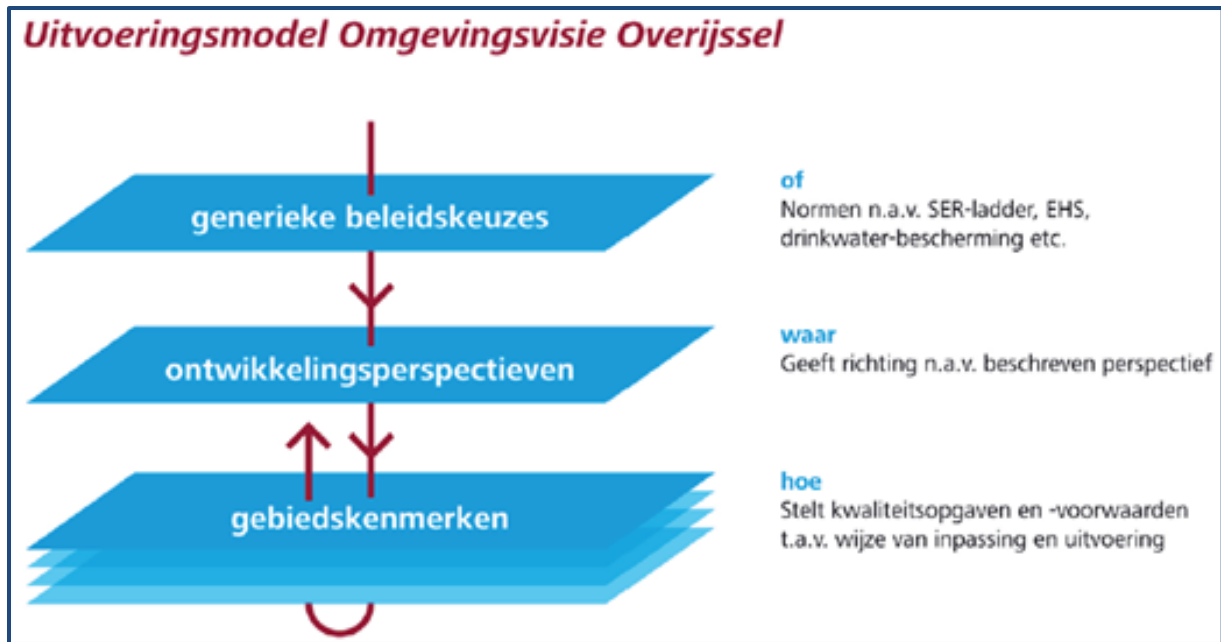
3.2.3 Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel

De opgaven, kansen, beleidsambities en ruimtelijke kwaliteitsambities voor de provincie zijn in de Omgevingsvisie Overijssel geschetst in ontwikkelingsperspectieven voor de groene omgeving en stedelijke omgeving.

Om de ambities van de provincie waar te maken, bevat de Omgevingsvisie een uitvoeringsmodel. Dit model is gebaseerd op drie niveaus, te weten:

1. generieke beleidskeuzes; Generieke beleidskeuzes zijn keuzes die bepalend zijn voor de vraag of ontwikkelingen nodig dan wel mogelijk zijn. In deze fase wordt beoordeeld of er sprake is van een behoefte aan een bepaalde voorziening. Ook wordt in deze fase de zgn. 'SER-ladder' gehanteerd. Deze komt er kort gezegd op neer dat eerst bestaande bebouwing en herstructurering worden benut, voordat er uitbreiding kan plaatsvinden. Andere generieke beleidskeuzes betreffen de reserveringen voor waterveiligheid, randvoorwaarden voor externe veiligheid, grondwaterbeschermingsgebieden, bescherming van de ondergrond (aardkundige en archeologische waarden), landbouwontwikkelingsgebieden voor intensieve veehouderij, begrenzing van Nationale Landschappen, Natura 2000-gebieden, Ecologische Hoofdstructuur en verbindingzones etc. De generieke beleidskeuzes zijn veelal normstellend.
2. ontwikkelingsperspectieven; Als uit de beoordeling in het kader van de generieke beleidskeuzes blijkt dat de voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling aanvaardbaar is, vindt een toets plaats aan de ontwikkelingsperspectieven. In de Omgevingsvisie is een spectrum van zes ontwikkelingsperspectieven beschreven voor de groene en stedelijke omgeving. Met dit spectrum geeft de provincie ruimte voor het realiseren van de in de visie beschreven beleids- en kwaliteitsambities. De ontwikkelingsperspectieven geven richting aan wat waar ontwikkeld zou kunnen worden. Daar waar generieke beleidskeuzes een geografische begrenzing hebben, zijn ze consistent door vertaald in de ontwikkelingsperspectieven. De ontwikkelingsperspectieven zijn richtinggevend en bieden de nodige flexibiliteit voor de toekomst.
3. gebiedskenmerken; Op basis van gebiedskenmerken in vier lagen (natuurlijke laag, laag van het agrarisch cultuurlandschap, stedelijke laag en lust- en leisurelaag) gelden specifieke kwaliteitsvoorwaarden en –opgaven voor ruimtelijke ontwikkelingen. Het is de vraag 'hoe' een ontwikkeling invulling krijgt.

Aan de hand van de drie genoemde niveaus kan worden gezien of een ruimtelijke ontwikkeling mogelijk is en er behoefte aan is, waar het past in de ontwikkelingsvisie en hoe het uitgevoerd kan worden. Figuur 3.1 geeft dit schematisch weer. Indien het concrete initiatief wordt getoetst aan het Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel ontstaat globaal het volgende beeld.

Figuur 3.1: Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel (Bron: Provincie Overijssel)

Generieke beleidskeuzes

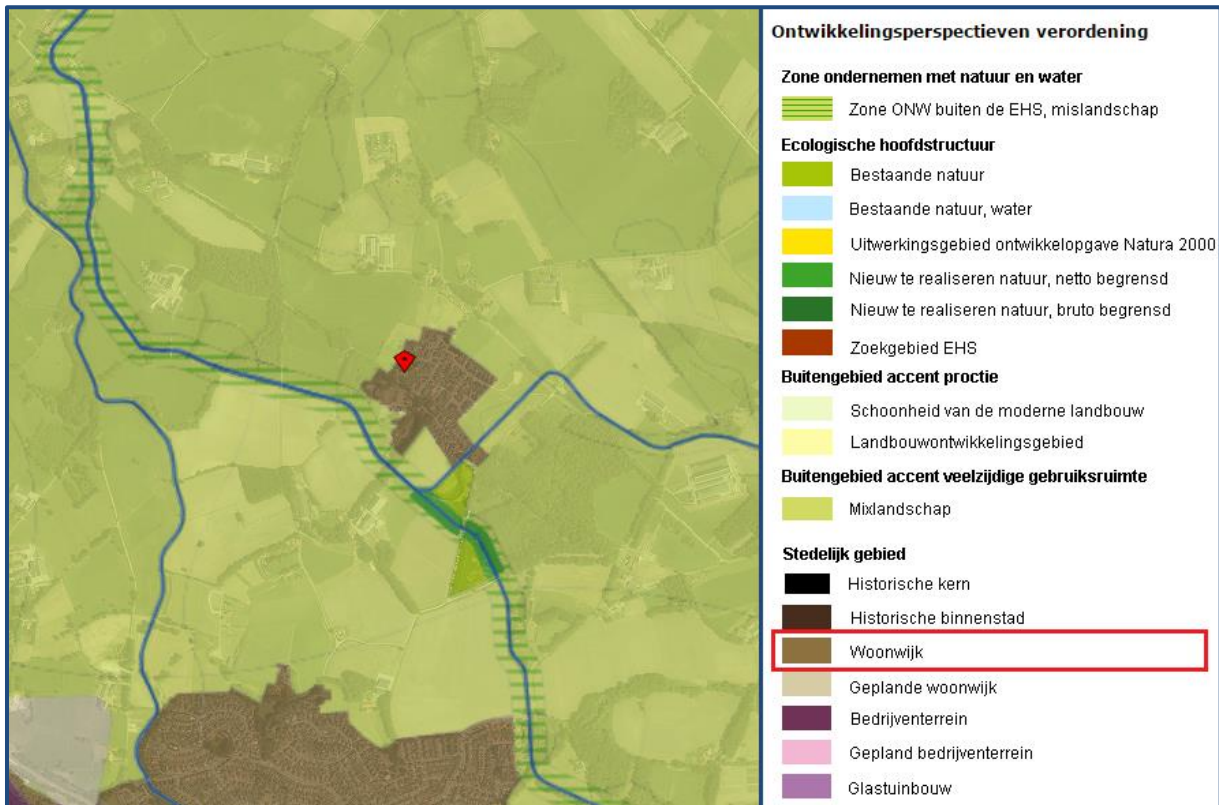
Het projectgebied ligt niet in één van de genoemde reserveringsgebieden uit het provinciale beleid. Conform de begripsbepalingen in de provinciale omgevingsverordening maakt het projectgebied al deel uit van bestaand bebouwd gebied "de gronden die benut kunnen worden voor stedelijke functies op grond van geldende bestemmingsplannen". Dit omdat de projectlocatie al de bestemming 'Woondoeleinden' heeft en wonen wordt gezien als een stedelijke functie. Er is met voorliggend plan dan ook geen sprake van extra ruimtebeslag op de groene omgeving, zodat wordt voldaan aan de SER-ladder voor de Stedelijke omgeving (artikel 2.1.3 uit de verordening). Er is bovendien sprake van een bestaande woningbouwlocatie, zodat nadere toetsing aan artikel 2.2.2. (nieuwe woningbouwlocaties) achterwege kan blijven. Geconcludeerd wordt dat het plan niet in strijd is met de generieke beleidskeuzes.

Ontwikkelingsperspectieven

Als uit de beoordeling in het kader van de generieke beleidskeuzes blijkt dat de voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling aanvaardbaar is, vindt een toets plaats aan de ontwikkelingsperspectieven. In de Omgevingsvisie is een spectrum van zes ontwikkelperspectieven beschreven voor de groene en stedelijke omgeving. Met dit spectrum geeft de provincie ruimte voor het realiseren van de in de visie beschreven beleids- en kwaliteitsambities.

Voor het projectgebied geldt het ontwikkelingsperspectief 'stedelijke gebied: woonwijk'. Zie hiervoor ook figuur 3.2, waarop het projectgebied met een rode marker is aangegeven. Met stedelijke omgeving doelt de provincie op de steden, dorpen en hoofdinfrastructuur. Deze vormen de economische motor van de provincie en bieden de (stedelijke) voorzieningen die de landschappelijke en recreatieve vestigingsvoorwaarden completeren. Dorpen en kernen kennen daarbij ook een aantal eigen karakteristieken, waardoor ze de ambitie van een breed spectrum aan woon- en werk- en mixmilieus completeren. Daarbij is binnen het perspectief 'woonwijk' ruimte voor herstructurering, inbreiding en transformatie naar diverse woon- en werkmilieus. De eigenheid van een kern kan daarbij worden versterkt door de karakteristieke opbouw trouw te blijven en de verbinding met het omliggende landschap of historische structuren expliciet te maken, zoals esdorp, hoevenzwerm, wegdorp, ontginningslint en kanaaldorp (zie ook de gebiedskenmerken).

De gedeeltelijke verplaatsing van een bestaande bouwkel met 5 meter past binnen het ontwikkelingsperspectief 'stedelijk gebied: woonwijk'. Bij de gebiedskenmerken wordt bezien op welke wijze het plan daarbij aansluit.

Figuur 3.2: Fragment ontwikkelingsperspectievenkaart Omgevingsvisie Overijssel (bron: Atlas Overijssel)

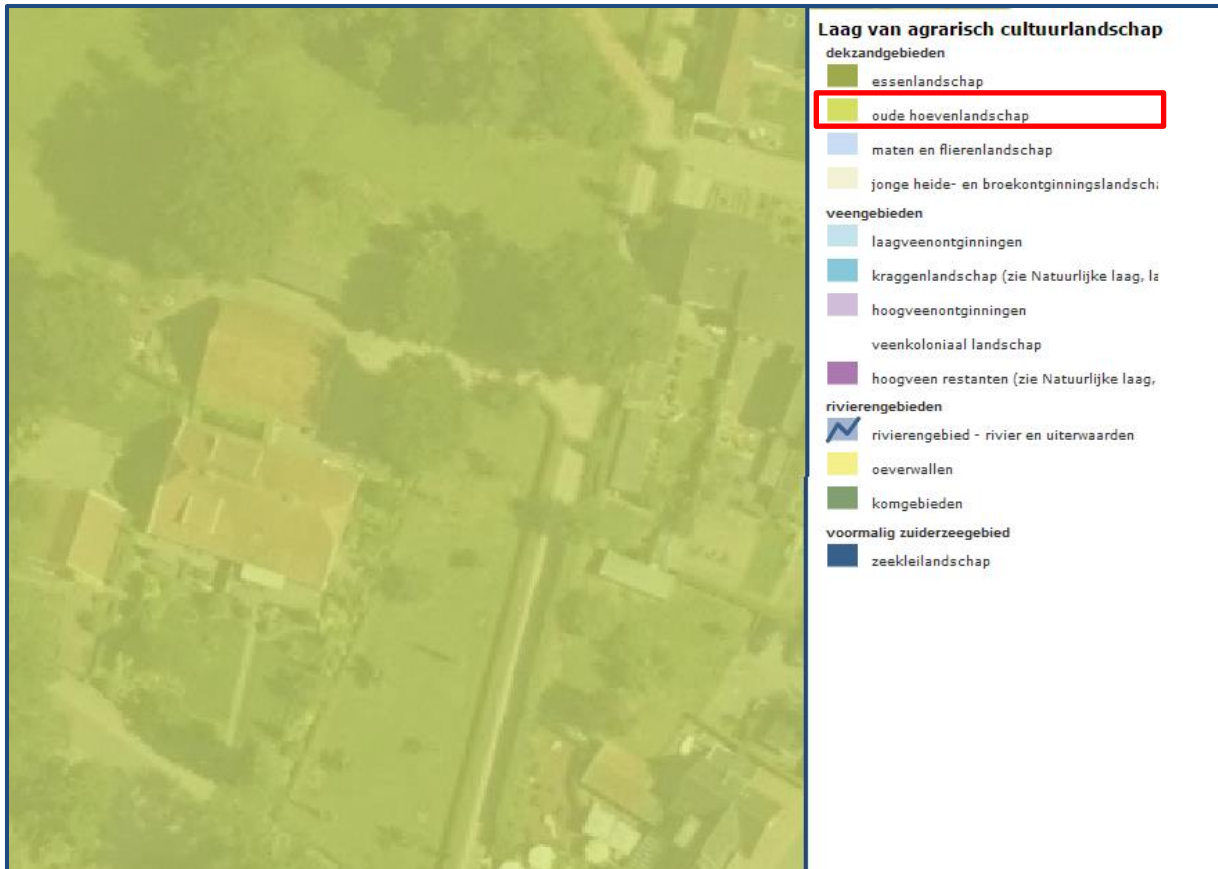
Gebiedskenmerken

Op basis van gebiedskenmerken in vier lagen (natuurlijke laag, laag van het agrarisch-cultuurlandschap, stedelijke laag en lust- en leisurelaag) gelden specifieke kwaliteitsvoorwaarden en -opgaven voor ruimtelijke ontwikkelingen. In figuur 3.3 (laag van het agrarisch cultuurlandschap) en 3.4 (stedelijke laag) zijn de van belang zijnde lagen weergegeven. Deze lagen worden hierna belicht.

De 'natuurlijke laag' geeft aan het gebied het kenmerk 'dekzandvlakte en ruggen'. De afwisseling van opgewaaide ruggen en uitgesleten beekdalen en de daarbij horende hoogteverschillen kenmerken de dekzandvlaktes van Overijssel. Opvallend is de overwegend oost-west georiënteerde richting van ruggen en dalen. Door de geringe omvang van voorliggend plan is van negatieve gevolgen op de natuurlijke laag geen sprake.

De 'laag van het agrarisch cultuurlandschap' kent het kenmerk 'oude hoevenlandschap' aan het projectgebied toe. Het oude hoevenlandschap is een landschap met verspreide erven. Het werd ontwikkeld nadat de complexen met de grote essen 'bezet' waren en een volgende generatie boeren nieuwe ontwikkelingsruimte zocht. Die vonden ze bij kleine dekzandkopjes die individueel werden ontgonnen. Dit leidde tot een landschap dat de zelfde opbouw kent als het essenlandschap, alleen in een meer kleinschalige, meer individuele en jongere variant. Deze kleinere maat en schaal is tevens de reflectie van de natuurlijke ondergrond. De ambitie is het kleinschalige, afwisselende oude hoevenlandschap vanuit de verspreid liggende erven een ontwikkelingsimpuls te geven. Deze erven bieden veel ruimte voor landbouw, wonen, werken, recreatie, mits er wordt voortgebouwd aan kenmerkende structuren van het landschap: de open esjes, de routes over de erven, de erf- en landschapsbeplantingen. Binnen deze structuren zijn er vol op mogelijkheden om een functioneel grootschalige landbouw in een kleinschalig landschap te ontwikkelen.

Bij voorliggend initiatief is het van belang dat de geringe verplaatsing van het bouwvlak aan de Kerkweg leidt tot een betere erfopzet voor zowel het oude erf aan de Kerkweg 1 / Hertmerweg 32 als voor het de nieuwe woning. Hierdoor kan het pad naar de achterliggende weide in gebruik blijven en komt de nieuwe woning niet te dicht op de bestaande oude schuur te staan. Wel is van belang dat het doorzicht naar het achterliggende buitengebied onbebouwd blijft. Dit zal in het bestemmingsplan worden verankerd door hier een bestemming 'Tuin' aan toe te kennen. Geconcludeerd wordt dat het initiatief geen afbreuk doet aan het gebiedskenmerk 'oude hoevenlandschap'.

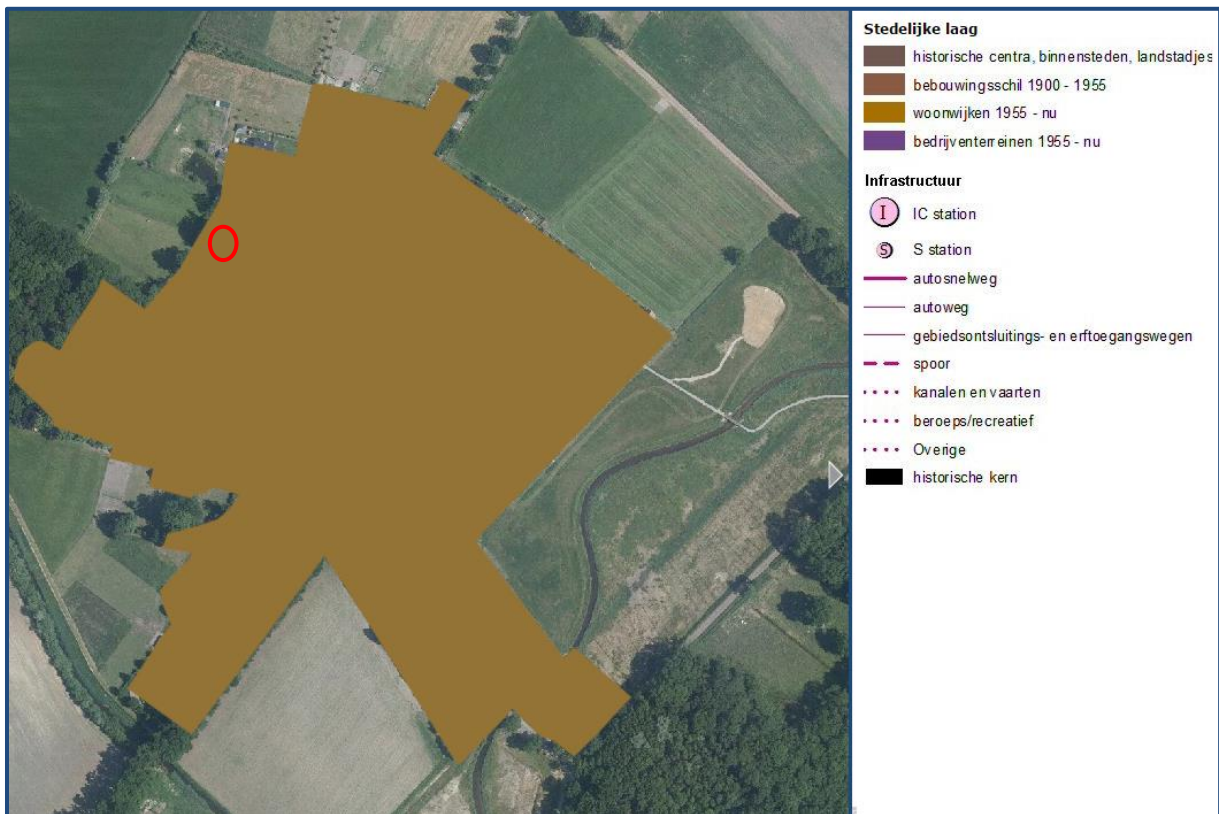

Figuur 3.3: Laag van het agrarisch cultuurlandschap (bron:Atlas Overijssel)

Vanuit de 'stedelijke laag' is het gebiedskenmerk 'woonwijken 1955-nu' van toepassing. De woonwijken van 1955 tot nu zijn planmatig opgezette uitbreidingswijken op basis van een collectief idee en grotere bouwstromen. De functies (wonen, werken, voorzieningencentra) zijn uiteengelegd en de wijken zijn opgedeeld in buurten met een homogeen bebouwingskarakter: buurten met eengezinswoningen, flatwijken, villawijken, wijk(winkel)centra. Er is sprake van een tijdsgebonden verkavelingsstructuur op basis van verschillende ordeningsprincipes. Lokaal zijn kleine eenheden die afwijken van het systeem, zoals 'goudkustjes' aan de rand van de wijk. Steeds is sprake van een afgeronde eenheid met duidelijke in- en uitgangen en kunst in de openbare ruimte. De tijdsgeest van de bouwperiode is af te lezen in de stedenbouwkundige structuur en architectuur.

Herstructurering naoorlogse wijken is een belangrijke opgave voor vitale steden. De wijken van na de oorlog behouden hierbij hun eigen karakter. Ook al neemt bij herstructurering het bebouwd oppervlak in de wijken door meer grondgebonden woningen toe, er blijft collectieve ruimte tussen de bouwblokken. Markante gebouwen zoals leegkomende kerken en winkelstrips worden waar mogelijk behouden door ze een nieuwe functie te geven. In de wijken van de jaren '70 en '80 (woonerven) vereisen de kwaliteit van de buitenruimte en de parkeeroplossingen bijzondere aandacht. Herkennen en benutten naoorlogs cultureel erfgoed (Programma Na-Oorlogs Bouwen in Overijssel, NOBO).

Dit gebiedskenmerk lijkt meer van toepassing op de na-oorlogse stedelijke wijken dan op een dorp als Hertme. Desondanks heeft een groot deel van de uitbreiding van deze kern na de 2^e Wereldoorlog plaatsgevonden. Binnen het projectgebied is geen sprake van naoorlogs cultureel erfgoed. Wel dient de ontwikkeling zich naar aard, maat en het karakter in het groter geheel te voegen, al mag deze als nieuwe ontwikkeling wel herkenbaar te zijn. Voorliggend initiatief maakt deel uit van het wooncluster van het erf aan de Kerkweg 1 / Hertmerweg 32 in Hertme. Dit is een oud erf dat reeds ruim voor de oorlog aanwezig was. Met dit initiatief wordt het mogelijk enige (5 meter) afstand meer aan te houden tussen de bebouwing op dit oude erf en de nieuwe woning, waardoor de eigenheid van de nieuwe woning en het erf beter tot uiting kunnen komen. Vanuit cultuurhistorisch opzicht is dat een positieve ontwikkeling die bijdraagt aan de 'leesbaarheid' van de stedenbouwkundige structuur. Vanuit landschappelijk oogpunt blijft door de beperkte verplaatsing een doorzicht op het achterliggende buitengebied behouden. Voorliggend plan heeft dan ook een positief effect op het gebiedskenmerk 'woonwijken 1955-nu'.

Figuur 3.4: Stedelijke laag (bron:Atlas Overijssel)

Vanuit de lust- en leisurelaag is geen gebiedskenmerk op het projectgebied van toepassing. Nadere toetsing aan deze laag hoeft daarmee niet plaats te vinden.

3.2.4 Conclusie

Uit het vorenstaande volgt dat de in deze voorliggende ruimtelijke onderbouwing beschreven verplaatsing van het bouwvlak aan de Kerkweg volledig in overeenstemming is met het in de Omgevingsvisie- en verordening verankerde provinciaal ruimtelijk beleid.

3.3 Gemeentelijk beleid

3.3.1 Structuurvisie Borne

De gemeente Borne heeft begin 2008 besloten om voor het totale grondgebied van de gemeente een structuurvisie op te stellen. Deze structuurvisie heeft betrekking op de periode 2010-2030. In het kader van de nieuwe Wet ruimtelijke ordening, die per 1 juli 2008 in werking is getreden, is elke gemeente verplicht één of meerdere structuurvisies op te stellen voor het gehele grondgebied. Naast deze wettelijke verplichting maken nieuwe inzichten, diverse grootschalige plannen en ontwikkelingen in en rond Borne een actueel ruimtelijk sturingsmiddel noodzakelijk. In de structuurvisie zijn ondermeer keuzes gemaakt over de wijze waarop Borne zich binnen de Netwerkdorp wil profileren én via welke strategie zij deze keuze concreet wil verwerkelijken. Hiertoe is ingegaan op het imago dat de gemeente Borne wil uitstralen, het profiel dat de gemeente nastreeft en de vraag hoe aan het stedelijk gebied, de bedrijventerreinen en het landelijk gebied ontwikkelen een 'Bornse' karakter kan worden gegeven.

Voor Hertme wordt in de visie aangegeven dat de oorspronkelijke structuur van het dorp met enkele kleine essen en meerdere akkerkampen is nog steeds goed herkenbaar. De bebouwing bestaat hoofdzakelijk uit vrijstaande bebouwing in 1,5 tot 2 bouwlagen plus kap. De architectuur van de panden benadrukt het landelijke karakter van de kern. De kleinschaligheid van de bebouwing maar ook van de kern geven het dorp zijn eigen specifieke kwaliteit, die zeer waardevol is. Qua nieuwe woningbouwmogelijkheden voor de kern Hertme wordt aangegeven dat wordt uitgegaan van beperkte nieuwbouw ten behoeve van de natuurlijke aanwas. De leefbaarheid van dorpen staat hierbij voorop.

Bij voorliggend initiatief gaat het om een bestaande bouwkveld in de kern van Hertme, welke enkele meters wordt verschoven. De structuurvisie bevat geen randvoorwaarden voor dergelijke kleinschalige ontwikkelingen. In algemeenheid kan worden gesteld dat met de verplaatsing van de bouwkveld een betere erfopzet van zowel het bestaande- als nieuwe erf mogelijk is, hetgeen de ruimtelijke kwaliteit in Hertme ten goede komt.

4 Onderzoek

4.1 Vormvrije m.e.r.-beoordeling

De wettelijke bepalingen ten aanzien van de m.e.r.-plichtigheid van onder meer bestemmingsplannen zijn opgenomen in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer en in het Besluit milieueffectrapportage. Sinds 1 april 2011 is toetsing aan de drempelwaarden in de D-lijst niet toereikend voor beantwoording van de vraag of een m.e.r.-beoordelingsprocedure moet worden doorlopen. Voor een activiteit met een omvang dat lager is dan de grenswaarden dient op grond van de selectiecriteria in de EEG-richtlijn middels milieu-effectbeoordeling te worden vastgesteld of belangrijke nadelige gevolgen van de activiteit voor het milieu kunnen worden uitgesloten. Pas als dat het geval is, is de activiteit niet m.e.r.- (beoordelings)plichtig.

In het kader van de wijziging van het Besluit m.e.r. is een handreiking opgesteld over de vraag hoe moet worden vastgesteld of een activiteit met een omvang onder de drempelwaarde toch belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kan hebben. In de handreiking is opgenomen dat voor elk besluit of plan dat betrekking heeft op activiteit(en) die voorkomen op de D-lijst en die een omvang hebben die beneden de drempelwaarden liggen een toets moet worden uitgevoerd of belangrijke nadelige milieugevolgen kunnen worden uitgesloten. Voor deze toets wordt de term 'vormvrije m.e.r.-beoordeling' gebruikt. Uit deze toets kunnen twee conclusies volgen:

- belangrijke nadelige milieueffecten zijn uitgesloten of;
- belangrijke nadelige milieueffecten zijn niet uitgesloten.

In het eerste geval is de activiteit niet m.e.r.- (beoordelings)-plichtig, in het andere geval dient een m.e.r.-beoordeling te worden uitgevoerd en de bijbehorende procedure te worden gevolgd. De toetsing in het kader van de vormvrije m.e.r.-beoordeling dient te geschieden aan de hand van de selectiecriteria in bijlage III van de EEG-richtlijn milieu-effectbeoordeling.

Toets

Het voorliggend bestemmingsplan ziet toe op de verplaatsing van een bestaand bouwvlak voor een woning over een afstand van 5 meter. De beoogde ontwikkeling vindt plaats binnen een bestaande tuin in de kern Hertme. Het plan wordt niet gezien als een m.e.r.-plichtige activiteit, omdat deze pas geldt bij een stedelijke ontwikkeling met een oppervlakte van 100 hectare of meer, 2000 woningen of meer en bij een ontwikkeling met een bedrijfsvloeroppervlak van 200.000 m² of meer. Het plan ligt niet binnen een kwetsbaar of waardevol gebied. Het milieubelang is in deze ruimtelijke onderbouwing zorgvuldig afgewogen. Op basis hiervan kan geconcludeerd worden dat het milieubelang van de in dit bestemmingsplan besloten ontwikkeling in voldoende mate is afgewogen en dat belangrijke nadelige milieueffecten zijn uitgesloten.

4.2 Bedrijven en Milieuzonering

Zowel de ruimtelijke ordening als het milieubeleid stellen zich ten doel een goede kwaliteit van het leefmilieu te handhaven en te bevorderen. Dit gebeurt onder andere door milieuzonering. Onder milieuzonering verstaan we het aanbrengen van een voldoende ruimtelijke scheiding tussen milieubelastende bedrijven of inrichtingen enerzijds en milieugevoelige functies als wonen en recreëren anderzijds. De ruimtelijke scheiding bestaat doorgaans uit het aanhouden van een bepaalde afstand tussen milieubelastende en milieugevoelige functies. Die onderlinge afstand moet groter zijn naarmate de milieubelastende functie het milieu sterker belast. Milieuzonering heeft twee doelen:

- het voorkomen of zoveel mogelijk beperken van hinder en gevaar bij woningen en andere gevoelige functies;
- het bieden van voldoende zekerheid aan bedrijven dat zij hun activiteiten duurzaam onder aanvaardbare voorwaarden kunnen uitoefenen.

Voor het bepalen van de aan te houden afstanden wordt de VNG-uitgave 'Bedrijven en Milieuzonering' uit 2009 gehanteerd. Deze uitgave bevat een lijst, waarin voor een hele reeks van milieubelastende activiteiten (naar SBI-code gerangschikt) richtafstanden zijn gegeven ten opzichte van milieugevoelige functies. De lijst geeft richtafstanden voor de ruimtelijk relevante milieuaspecten geur, stof, geluid en gevaar. De grootste van de vier richtafstanden is bepalend voor de indeling van een milieubelastende activiteit in een milieucategorie en daarmee ook voor de uiteindelijke richtafstand. De richtafstandenlijst gaat uit van gemiddeld moderne bedrijven. Indien bekend is welke activiteiten concreet zullen worden uitgeoefend, kan gemotiveerd worden uitgegaan van de daadwerkelijk te verwachten milieubelasting, in plaats van de richtafstanden. De afstanden worden gemeten tussen enerzijds de grens van de bestemming die de milieubelastende functie(s) toelaat en anderzijds de uiterste situering van de gevel van een milieugevoelige functie die op grond van het bestemmingsplan/wijzigingsplan mogelijk is.

Toets

Met voorliggend initiatief wordt een bestaand woningbouwvlak verschoven. Een woning wordt gezien als een gevoelige functie voor hinder van bedrijvigheid uit de directe omgeving. Het meest nabijgelegen bedrijf is restaurant 't Oale Bakkersshoes, welke op een afstand van circa 50 meter van het beoogde bouwvlak ligt. Conform de VNG-uitgave 'Bedrijven en Milieuzonering' geldt voor een restaurant een grootste richtafstand van 10 meter voor de aspecten geur en geluid. Daar wordt ruimschoots aan voldaan. Daarnaast ligt op een afstand van circa 115 meter het Openluchttheater Hertme. Dit theater is in de zomermaanden voor voorstellingen open met een divers programma aan voorstellingen, concerten, theater en uitvoeringen. Voor theaters geldt een richtafstand van 30 meter voor geluid. Hieraan wordt ruimschoots voldaan. Bovendien leidt de gewenste verplaatsing van het woningbouwvlak tot een grotere afstand tot zowel het restaurant als het openluchttheater. Geconcludeerd wordt dat er voor het aspect 'bedrijven en milieuzonering' sprake is van een goede ruimtelijke ordening.

4.3 Geluid

Voor het aspect geluid is de Wet geluidhinder (Wgh) van toepassing. Doel van deze wet is het terugdringen van hinder als gevolg van geluid en het voorkomen van een toename van geluidhinder in de toekomst. In het plangebied is uitsluitend wegverkeerslawaai van toepassing, omdat er in de directe omgeving geen sprake is van spoorwegen en/of gezoneerde bedrijventerreinen.

Op basis van artikel 77 van de Wgh dient bij vaststelling of herziening van een bestemmingsplan of vaststelling van een projectafwijkingsbesluit een akoestisch onderzoek te worden ingesteld. Het akoestisch onderzoek bepaalt de geluidsbelasting aan de gevel van de geluidsgevoelige bestemming die vanwege de weg wordt ondervonden. Het onderzoek is alleen noodzakelijk als de geluidsgevoelige bestemming binnen de wettelijke geluidszone van de weg gesitueerd is. In artikel 74.1 van de Wgh is aangegeven dat wegen aan weerszijden van de weg een wettelijke geluidszone hebben waarvan de grootte is opgenomen in onderstaande tabel.

Wettelijke geluidszones van wegen :

Aantal rijstroken	stedelijk gebied	buitenstedelijk gebied
1 of 2 rijstroken	200 m	250 m
3 of 4 rijstroken	350 m	400 m
5 of meer rijstroken	350 m	600 m

De hiervoor genoemde zones gelden niet voor :

- wegen die zijn aangeduid als woonerf (art 74.2);
- wegen waarvoor een maximumsnelheid van 30 km/uur geldt (art 74.2).

Toets

De gewenste locatie van de bouwkaavel ligt niet binnen een wettelijke geluidszone van een weg. De meest drukke weg in de nabije omgeving is de Hertmerweg waarvoor een 30 km/uur regime geldt. Bovendien ligt deze weg op meer dan 55 meter afstand van de woning, zal de voorkeursgrenswaarde van 48 dB niet worden overschreden. De Kerkweg zelf is een doodlopende erfontsluitingsweg waarvoor eveneens een 30 km/uur regime geldt. De afstand van de voorgevel van de woning tot deze weg bedraagt minimaal 12 meter. Gezien de geringe verkeersintensiteiten en de aanwezige afstand zal ook hier de voorkeursgrenswaarde van 48 dB niet worden overschreden. Voor het aspect geluid is er sprake van een goed woon- en leefklimaat.

4.4 Bodem

Volgens artikel 3.1.6 van het Besluit op de ruimtelijke ordening dient in verband met de uitvoerbaarheid van een plan onderzoek te worden verricht naar de bodemgesteldheid in het plangebied. Daarbij moet bekeken worden of de bodemkwaliteit geschikt is voor de nieuwe functie. Nieuwe bestemmingen dienen bij voorkeur op schone gronden te worden gerealiseerd. De kwaliteit van de bodem dient uiteindelijk zodanig te zijn, dat zij geen belemmering oplevert voor de ter plaatse te realiseren bebouwing, c.q. functies.

Toets

Ten behoeve van de bestaande bouwkaavel is reeds een verkennend bodemonderzoek uitgevoerd (Terra Agribusiness, 11 augustus 2005). Het gebruik van de gronden (erf, weide, berging) is sindsdien ongewijzigd gebleven. De boringen zijn destijds in het complete weiland rondom de kapschuur uitgezet. De rapportage biedt daarmee ook informatie over de bodemkwaliteit op de locatie van de beoogde bouwkaavel welke 5 meter noordelijker ligt. Uit het onderzoek volgt de conclusie dat er voor het aspect bodem en water geen milieuhygiënisch bezwaren bestaan tegen het gebruik van de locatie voor woondoeleinden.

4.5 Externe veiligheid

Bij het werken met gevaarlijke stoffen in bedrijven en bij transport ervan kunnen ongelukken gebeuren met effecten voor de omgeving van deze activiteiten. Het gaat om kleine kansen met soms grote gevolgen. In het begrip 'risico' zijn kansen en effecten aan elkaar gekoppeld. De uitvoering van dit externe veiligheidsbeleid is vooral een taak van provincies en gemeenten. Belangrijke wetgeving in dit kader is het Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI), in werking getreden in oktober 2004. In dit Besluit zijn de normen voor de externe veiligheidsrisico met betrekking tot bedrijven met gevaarlijke stoffen wettelijk vastgelegd. Het besluit heeft als doel zowel individuele als groepen burgers een minimum beschermingsniveau te bieden tegen een ongeval met gevaarlijke stoffen. Om dit doel te bereiken verplicht het besluit het bevoegd gezag (bijv. de gemeente) afstand te houden tussen gevoelige objecten (bijvoorbeeld een woning of school) en risicovolle bedrijven. Tevens beperkt het besluit het totale aantal aanwezige personen in de directe omgeving van een risicovol bedrijf. Hiervoor worden het plaatsgebonden risico het groepsrisico gebruikt.

Het plaatsgebonden risico is een maat van de kans dat een persoon die zich op een bepaalde plaats bevindt, komt te overlijden als gevolg van een incident met gevaarlijke stoffen. Voor deze kans op overlijden is een grenswaarde gesteld van 1 op de miljoen per jaar (10⁻⁶/jaar). Dat wil zeggen dat hieraan moet worden voldaan.

Het groepsrisico is een maat voor de kans dat grotere aantallen personen tegelijkertijd komen te overlijden als gevolg van een incident met gevaarlijke stoffen. Het groepsrisico wordt in het algemeen toegepast binnen het gebied waar door de affecten van een incident met gevaarlijke stoffen 1% van de blootgestelde personen kunnen overlijden (genoemd: invloedsgebied). Deze maat is vooral van nut ter voorkoming van een maatschappelijk ontwrichting en is van belang voor

het beleid ten aanzien van de bestrijding van de gevolgen van een incident met gevaarlijke stoffen. Het groepsrisico wordt niet uitgedrukt in een veiligheidsafstand, maar als de maximaal toelaatbare kans op een incident waarbij 10, 100 of 1000 doden tegelijkertijd kunnen vallen. Voor het groepsrisico geldt geen grenswaarde maar een oriënterende waarde.

Toets

Inrichtingen

Het Bevi is onder meer van toepassing op LPG stations, bedrijven met grote opslagen met gevaarlijke stoffen of bedrijven met een koel- of vriesinstallatie van meer dan 400 kg ammoniak. Binnen een straal van 1 kilometer rondom het projectgebied zijn geen risicovolle inrichtingen aanwezig.

Vervoer gevaarlijke stoffen

Voor het vervoer met gevaarlijke stoffen gelden in grote lijnen dezelfde normen als voor inrichtingen, alleen de oriënterende waarde voor groepsrisico wijkt iets af voor transportbewegingen. In de directe omgeving zijn geen wegen aangewezen waarover gevaarlijke stoffen vervoerd mogen worden.

Buisleidingen

In of bij het plangebied liggen geen buisleidingen waar gevaarlijke stoffen door geleid worden.

Vanuit het aspect externe veiligheid zijn er geen bezwaren tegen de voorgenomen wijziging van het bouwvlak.

4.6 Luchtkwaliteit

Op 15 november 2008 is de 'Wet luchtkwaliteit' in werking getreden. Met de 'Wet luchtkwaliteit' wordt de wijziging van de Wet milieubeheer op het gebied van luchtkwaliteitseisen (Hoofdstuk 5 titel 2 Wm, Stb. 2007, 414) bedoeld. De 'Wet luchtkwaliteit' vervangt het Besluit luchtkwaliteit 2005. Op basis van artikel 5.16 van de Wm kan, samengevat, een bestemmingsplan worden vastgesteld of een ontheffing worden verleend, indien;

1. aannemelijk is gemaakt dat de mogelijkheden die het bestemmingsplan biedt, niet leiden tot het overschrijden van een in bijlage 2 van de Wet Milieubeheer opgenomen grenswaarde 1, of
2. aannemelijk is gemaakt dat de mogelijkheden die het bestemmingsplan biedt, leiden tot een verbetering per saldo van de concentratie in de buitenlucht van de desbetreffende stof dan wel, bij een beperkte toename van de concentratie van de betreffende stof, de luchtkwaliteit per saldo verbetert door een samenhangende maatregel of een optredend effect, of
3. aannemelijk is gemaakt dat de mogelijkheden die het bestemmingsplan biedt niet in betekende mate bijdragen aan de concentratie in de buitenlucht van een stof waarvoor in bijlage 2 een grenswaarde is opgenomen of
4. Het project is genoemd of beschreven dan wel past binnen een programma van het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit.

Van een verslechtering van de luchtkwaliteit 'in betekende mate' als bedoeld onder c is sprake indien zich één van de volgende ontwikkelingen voordoet:

- Woningbouw: 1.500 woningen netto bij 1 ontsluitende weg of 3.000 woningen bij 2 ontsluitende wegen.
- Infrastructuur: 3% concentratiebijdrage (verkeerseffecten gecorrigeerd voor minder congestie);
- Kantoorlocaties: 10.000 m² bruto vloeroppervlak bij 1 ontsluitende weg, 20.000 m² bruto vloeroppervlak bij 2 ontsluitende wegen,

Toets

Met de gewijzigde situering van het bouwvlak blijft er sprake van één woning. Er is geen sprake van een verkeerstoename, zodat het plan niet in betekenende mate bijdraagt een verslechtering van de luchtkwaliteit. Naast de effecten van de voorgenomen ontwikkeling op de luchtkwaliteit, moet worden bezien of er voor de te realiseren woning voldaan kan worden aan een goed woon- en leefklimaat ten aanzien van het aspect luchtkwaliteit. Uit de jaarlijkse monitoring (luchtmeetnet), blijkt dat de grenswaarden voor luchtverontreinigende stoffen in de omgeving van Hertme niet worden overschreden. Vanuit het aspect luchtkwaliteit is er sprake van een goede ruimtelijke ordening.

4.7 Flora en fauna

Sinds 1 april 2002 regelt de Flora- en faunawet de bescherming van in het wild voorkomende inheemse planten en dieren. In de wet is onder meer bepaald dat beschermde dieren niet gedood, gevangen of verontrust mogen worden en planten niet geplukt, uitgestoken of verzameld mogen worden (algemene verbodsbepalingen, artikelen 8 t/m 12). Bovendien dient iedereen voldoende zorg in acht te nemen voor in het wild levende planten en dieren (zorgplicht, artikel 2). Daarnaast is het niet toegestaan om hun directe leefomgeving, waaronder nesten en holen, te beschadigen, te vernielen of te verstoren. De Flora- en faunawet heeft dan ook belangrijke consequenties voor ruimtelijke plannen. Bij ruimtelijke plannen met mogelijke gevolgen voor beschermde planten en dieren is het verplicht om vooraf te toetsen of deze kunnen leiden tot overtreding van algemene verbodsbepalingen. Wanneer dat het geval dreigt te zijn, moet onderzocht worden of er maatregelen genomen kunnen worden om dit te voorkomen, of de gevolgen voor beschermde soorten te verminderen.

De gebiedsbescherming is geregeld in de Natuurbeschermingswet 1998. De Natuurbeschermingswet regelt de bescherming van gebieden die in het kader van de Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn beschermd moeten worden. Alleen binnen die gebieden is de wet van toepassing. Vanaf 1 januari 2017 treedt de Wet natuurbescherming in werking. Deze wet vervangt de Natuurbeschermingswet 1998, de Boswet en de Flora- en Faunawet.

Beschermde gebieden

Binnen een straal van 3 kilometer van het projectgebied zijn geen Natura-2000 gebieden aanwezig. Dit in combinatie met de kleinschaligheid van voorliggend initiatief (verplaatsing bestaand bouwvlak) leiden tot de conclusie dat het plan geen negatieve gevolgen heeft voor Natura-2000.

In of direct grenzend aan het projectgebied liggen eveneens geen gronden die deel uitmaken van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Het meest nabijgelegen onderdeel van de EHS ligt aan de andere kant van Hertme, op circa 350 meter ten zuidoosten van het projectgebied. Ook hier geldt dat gezien de kleinschaligheid van het initiatief en de bestaande afstand geen nadelige gevolgen voor de EHS zijn te verwachten.

Beschermde soorten

In het vigerende bestemmingsplan kan reeds bij recht een woning worden gebouwd. De beoogde gewijzigde situering van de nieuwe woning ligt voor een klein deel (5 meter noordelijk, 4 meter oostelijk buiten) buiten het bestaande bouwvlak. De gronden ter plaatse van de gewijzigde situering bestaan uit grasland (paardenwei) welke intensief wordt beheerd. Met de beoogde locatie kunnen twee inlandse eiken en een beuk worden behouden. Gezien de bestaande mogelijkheden, de ligging van de locatie, de inrichting en de staat van onderhoud van de paardenwei is niet te verwachten dat het initiatief leidt tot nadelige gevolgen voor beschermde soorten. Wel wordt hier nogmaals gewezen op de algemene zorgplicht uit artikel 2 van de Flora- en faunawet:

1. Een ieder neemt voldoende zorg in acht voor de in het wild levende dieren en planten, alsmede voor hun directe leefomgeving.

2. De zorg, bedoeld in het eerste lid, houdt in ieder geval in dat een ieder die weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat door zijn handelen of nalaten nadelige gevolgen voor flora of fauna kunnen worden veroorzaakt, verplicht is dergelijk handelen achterwege te laten voorzover zulks in redelijkheid kan worden gevegd, dan wel alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevegd teneinde die gevolgen te voorkomen of, voorzover die gevolgen niet kunnen worden voorkomen, deze zoveel mogelijk te beperken of ongedaan te maken.

4.8 Archeologische en cultuurhistorische waarden

Archeologie

Op 1 september 2007 is de wet op de archeologische monumentenzorg in werking getreden. Hiermee worden de uitgangspunten van het Verdrag van Malta binnen de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd. De wet regelt de bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem, de inpassing ervan in de ruimtelijke ontwikkeling en de financiering van opgravingen: 'de veroorzaker betaalt'.

Voor gebieden waar archeologische waarden voorkomen of waar reële verwachtingen bestaan dat ter plaatse archeologische waarden aanwezig zijn, dient door de initiatiefnemer, voorafgaand aan bodemingrepen, archeologisch onderzoek te worden uitgevoerd. De uitkomsten van het archeologisch onderzoek dienen vervolgens volwaardig in de belangenafweging te worden betrokken. Het belangrijkste doel is de bescherming van het archeologische in de bodem (in situ) omdat de bodem doorgaans de beste garantie biedt voor een goede conservering. Er wordt uitgegaan van het basisprincipe de 'verstoorder' betaalt voor het opgraven en het documenteren van de aangetroffen waarden als behoud in de bodem niet tot de mogelijkheden behoort.

Ter ondersteuning van het gemeentelijk beleid ten aanzien van de archeologische monumentenzorg heeft RAAP Archeologisch Adviesbureau in opdracht van de gemeente Borne in 2007 en 2008 een archeologische verwachtings- en advieskaart vervaardigd. De gemeenteraad heeft op 30 juni 2009 de door RAAP opgestelde gemeentelijke archeologische verwachtingskaart, inclusief het bijbehorende beleidsdocument met vrijstellingsadviezen, vastgesteld als beleidskader voor het aspect archeologie in ruimtelijke procedures.

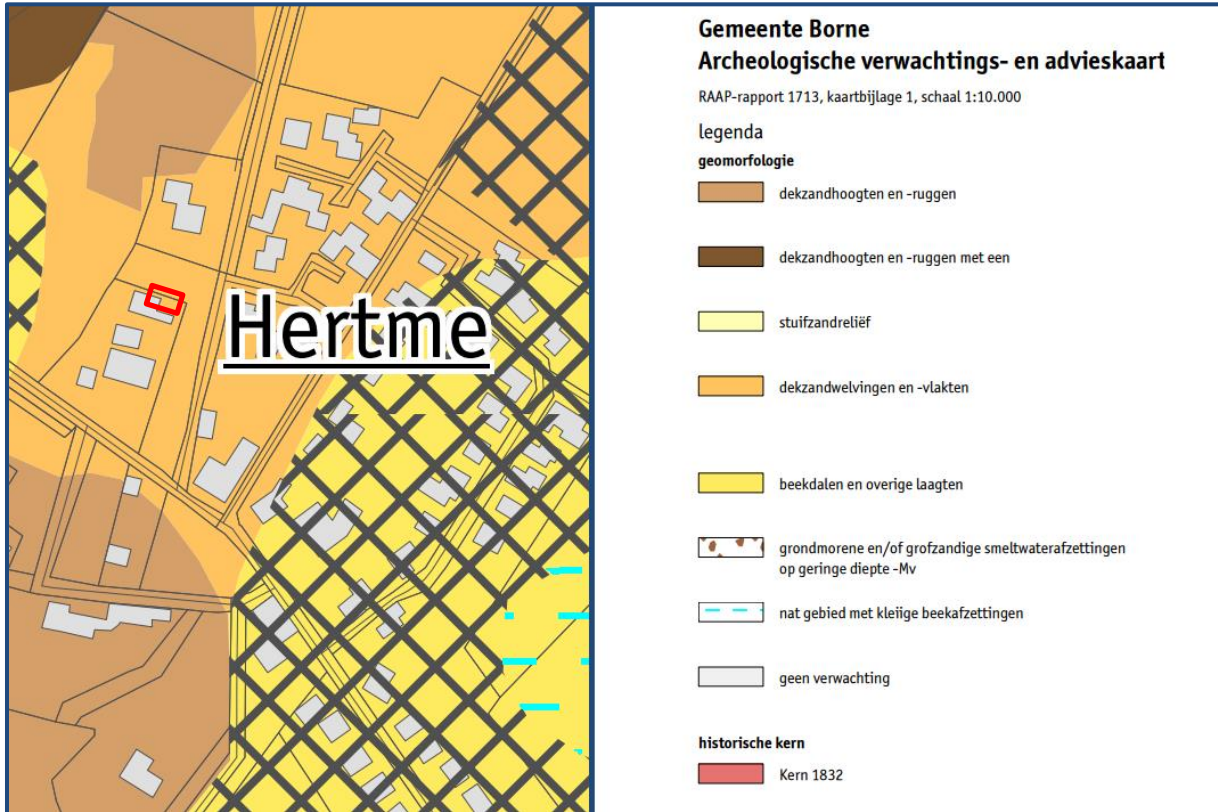
In het plangebied komen middelmatige archeologische verwachtingswaarden voor. Zie onderstaande figuur voor een uitsnede uit de archeologische verwachtings- en advies kaart van de gemeente Borne. Het plangebied is daarbij indicatief rood omlijnd weergegeven. Bij gebieden met een middelmatige archeologische verwachtingswaarde is archeologisch onderzoek noodzakelijk in plangebieden groter dan 5000 m² en bij bodemingrepen dieper dan 40 cm. Voor gebieden kleiner dan 5000 m² en voor gebieden in de bebouwde kom geldt vrijstelling van archeologisch onderzoek. Het beoogde bouwvlak is aanzienlijk kleiner (circa 150 m²) zodat het initiatief is vrijgesteld van archeologisch onderzoek.

Cultuurhistorie

Onder cultuurhistorische waarden worden alle structuren, elementen en gebieden bedoeld die cultuurhistorisch van belang zijn. Zij vertellen iets over de ontstaansgeschiedenis van het Nederlandse cultuurlandschap. Vaak is er een sterke relatie tussen aardkundige aspecten en cultuurhistorische aspecten. De bescherming van cultuurhistorische elementen is vastgelegd in de Monumentenwet 1988. Deze wet is vooral gericht op het behouden van historische elementen voor latere generaties.

Voor het aspect 'cultuurhistorie' heeft een toetsing plaatsgevonden aan de hand van de historische waardenkaart van de provincie Overijssel. De oude boerderij (inmiddels al geruime tijd woning) aan de Hertmerweg 32 in Hertme is een oud erf die onder meer op de topografische kaart 1900 al zichtbaar is. De gebouwen en tuin zijn echter niet aangewezen als monument. Dit betekent dat

deze niet zijn beschermd op grond van de Monumentenwet 1988 (rijksmonumenten) of provinciale en gemeentelijke verordeningen (provinciale en gemeentelijke monumenten). Met de gewijzigde situering van de bouwkaavel komt er enige (5 meter) ruimte meer tussen het oude erf en de nieuwe woning. Dit komt de erfopzet en de leesbaarheid van beide erven ten goede. Vanuit het aspect cultuurhistorie is er daarmee sprake van een positieve ontwikkeling.

Figuur 4.1: Fragment Archeologische verwachtings- en advieskaart Borne

4.9 Water

Het projectgebied ligt binnen het beheersgebied van Waterschap Vechtstromen. Het waterschap is verantwoordelijk voor de waterkwantiteits- en waterkwaliteitsbeheer. In het kader van de watertoets is overleg gevoerd met het waterschap. Op 12 december 2016 is daartoe de digitale watertoets ingevuld via www.dewatertoets.nl. Op basis van deze toets volgt de korte procedure. Dit houdt in dat direct kan worden doorgesaneerd met de planvorming van uw plan onder de voorwaarde dat de standaard waterparagraaf wordt toegepast.

Standaard waterparagraaf

Belangrijk instrument om waterbelangen in ruimtelijke plannen te waarborgen is de watertoets, die sinds 1 november 2003 wettelijk is verankerd. Initiatiefnemers zijn verplicht in ruimtelijke plannen een beschrijving op te nemen van de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding. Het doel van de wettelijk verplichte watertoets is te garanderen dat waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet en op een evenwichtige wijze in het plan worden afgewogen. Deze waterhuishoudkundige doelstellingen betreffen zowel de waterkwantiteit (veiligheid, wateroverlast, tegengaan verdroging) als de waterkwaliteit (riolering, omgang met hemelwater, lozingen op oppervlaktewater).

Waterbeleid

De Europese Kaderrichtlijn Water is richtinggevend voor de bescherming van de oppervlaktewaterkwaliteit in de landen in de Europese Unie. Aan alle oppervlaktewateren in een

stroomgebied worden kwaliteitsdoelen gesteld die in 2015 moeten worden bereikt. Ruimtelijk relevant rijksbeleid is verwoord in de Nota Ruimte en het Nationaal Waterplan (inclusief de stroomgebiedbeheerplannen).

Op provinciaal niveau zijn de Omgevingsvisie en de bijbehorende Omgevingsverordening richtinggevend voor ruimtelijke plannen.

Het Waterschap Vechtstromen heeft de beleidskaders van rijk en provincie nader uitgewerkt in het Waterbeheerplan 2010-2015. De belangrijkste ruimtelijk relevante thema's zijn de Kaderrichtlijn Water en retentiecompensatie. Daarnaast is de Keur van Waterschap Vechtstromen een belangrijk regelstellend instrument waarmee in ruimtelijke plannen rekening moet worden gehouden.

Op gemeentelijk niveau zijn het in overleg met Waterschap Vechtstromen opgestelde gemeentelijk Waterplan en het gemeentelijk Rioleringsplan van belang bij het afwegen van waterbelangen in ruimtelijke plannen.

Watersysteem

In het waterbeheer van de 21e eeuw worden duurzame, veerkrachtige watersystemen nagestreefd. Dit betekent concreet dat droge perioden worden doorstaan zonder droogteschade, vissterfte en stank, en dat in natte perioden geen overlast optreedt door hoge grondwaterstanden of inundaties vanuit oppervlaktewateren. Problemen worden niet afgewenteld op andere gebieden of latere generaties. Het principe "eerst vasthouden, dan bergen, dan pas afvoeren" is hierbij leidend. Rijk, provincies en gemeenten hebben in het Nationaal Bestuursakkoord Water doelen vastgelegd voor het op orde brengen van het watersysteem.

Afvalwaterketen

Het zoveel mogelijk scheiden van vuil en schoon water is belangrijk voor het bereiken van een goede waterkwaliteit. Door te voorkomen dat grote hoeveelheden relatief schoon hemelwater door rioolstelsels worden afgevoerd, neemt het aantal overstorten van verontreinigd rioolwater op oppervlaktewater af en neemt de doelmatigheid van de rioolwaterzuivering toe. Hierdoor verbetert zowel de kwaliteit van oppervlaktewateren waarop overstorten plaatsvinden als de kwaliteit van het effluent ontvangende oppervlaktewater. Indien het schone hemelwater door middel van infiltratie in het gebied wordt vastgehouden alvorens het wordt afgevoerd naar oppervlaktewater, draagt dit bovendien bij aan de duurzaamheid van het watersysteem. Vandaar dat het principe "eerst schoonhouden, dan scheiden, dan pas zuiveren" een belangrijk uitgangspunt is bij nieuwe stedelijke ontwikkelingen. Als het hemelwater niet wordt aangekoppeld of wordt afgekoppeld van het bestaande rioolstelsel is oppervlakkige afvoer en infiltreren in de bodem uitgangspunt. Als infiltratie in de bodem niet mogelijk is, is lozing op het oppervlaktewater via een bodempassage gewenst.

Wateraspecten plangebied

Waterhuishouding

Het plan loopt geen verhoogd risico op wateroverlast als gevolg van overstromingen. Het plan heeft geen schadelijke gevolgen voor de waterkwaliteit en ecologie. In het verleden is er in of rondom het plangebied geen wateroverlast of grondwateroverlast geconstateerd. De toename van het verharde oppervlak is minder dan 1500m². Het plangebied bevindt zich niet binnen een beschermingszone of herinrichtingszone langs een waterloop, primair watergebied, invloedszone zuiveringstechnisch werk of een retentiecompensatiegebied.

Voorkeursbeleid hemelwaterafvoer

In het plan wordt het afvalwater en het hemelwater behandeld via een gescheiden stelsel, hemelwater wordt geïnfiltreerd.

Aanleghoogte van de bebouwing

Voor de aanleghoogte van de gebouwen (onderkant vloer begane grond) wordt een ontwateringsdiepte geadviseerd van minimaal 80 centimeter ten opzichte van de gemiddelde hoogste grondwaterstand(GHG). Bij een afwijkende maatvoering is de kans op structurele grondwateroverlast groot. Bij het bouwen zonder kruipruimte kan worden volstaan met een geringere ontwateringsdiepte. Kelders dienen waterdicht te zijn. Om wateroverlast en schade in woningen en bedrijven te voorkomen wordt geadviseerd om een drempelhoogte van 30 centimeter boven het straatpeil te hanteren. Ook voor lager, beneden het maaiveld, gelegen ruimtes (kelders, parkeergarages) moet aandacht worden besteed aan het voorkomen van wateroverlast. In het plan wordt er naar gestreefd het voorkeursbeleid van het waterschap op te volgen.

Watertoetsproces

De initiatiefnemer heeft het waterschap Vechtstromen geïnformeerd over het plan door gebruik te maken van de digitale watertoets. De beantwoording van de vragen heeft er toe geleid dat de korte procedure van de watertoets is toegepast. De bestemming en de grootte van het plan hebben een geringe invloed op de waterhuishouding. De procedure in het kader van de watertoets is goed doorlopen. Het waterschap Vechtstromen geeft een positief wateradvies.

4.10 Verkeer en parkeren

Met de gewijzigde situering van het bestaande bouwvlak vinden er geen veranderingen plaats in de verkeersbewegingen van- en naar het erf aan de Kerkweg 1 in Hertme. De ruimtelijke en functionele structuur blijven ongewijzigd. Ook blijft er op het bestaande erf voldoende ruimte aanwezig om te voorzien in voldoende parkeergelegenheid. Kortom de beperkte wijziging brengt geen extra vervoersbewegingen met zich mee en de huidige infrastructuur en parkeervoorzieningen zijn voldoende.

5 Uitvoerbaarheid

5.1 Economische uitvoerbaarheid

De ontwikkeling en het economisch risico liggen bij de initiatiefnemer. Met de uitvoering van het project zijn geen gemeentelijke middelen gemoeid. Eventuele planschade wordt door middel van een anterieure overeenkomst afgewenteld op de initiatiefnemer. Kosten met betrekking tot de afgifte van de vergunning worden via de gemeentelijke leges verhaald.

5.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Het project past binnen de ruimtelijke kaders van zowel de gemeente als de overige overheden. Er zijn overigens ook geen andere beletselen die zich tegen de uitvoering van het project verzetten. Het initiatief zal middels een herziening van het bestemmingsplan mogelijk worden gemaakt. In dat kader is afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (uniforme openbare voorbereidingsprocedure) van toepassing. Dit betekent onder meer dat het ontwerpbesluit gedurende zes weken ter inzage wordt gelegd en dat belanghebbenden naar keuze schriftelijk of mondeling zienswijzen kunnen inbrengen.

6 Bijlagen

6.1 Watertoets

datum 12-12-2016
dossiercode 20161212-63-14241

Geachte heer/mevrouw K. Klieverik,

U heeft een watertoets uitgevoerd op de website <http://www.dewatertoets.nl/>. Op basis van deze toets volgt u de korte procedure. Dit houdt in dat u direct door kunt gaan met de planvorming van uw plan onder de voorwaarde dat u de standaard waterparagraaf uit dit document toepast.

STANDAARD WATERPARAGRAAF

Belangrijk instrument om waterbelangen in ruimtelijke plannen te waarborgen is de watertoets, die sinds 1 november 2003 wettelijk is verankerd. Initiatiefnemers zijn verplicht in ruimtelijke plannen een beschrijving op te nemen van de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding. Het doel van de wettelijk verplichte watertoets is te garanderen dat waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet en op een evenwichtige wijze in het plan worden afgewogen. Deze waterhuishoudkundige doelstellingen betreffen zowel de waterkwantiteit (veiligheid, wateroverlast, tegengaan verdroging) als de waterkwaliteit (riolering, omgang met hemelwater, lozingen op oppervlaktewater).

Deze standaard waterparagraaf heeft betrekking op het plan **Kerkweg 1, Hertme: verschuiving bouwvlak**.

Waterbeleid

De Europese Kaderrichtlijn Water is richtinggevend voor de bescherming van de oppervlaktewaterkwaliteit in de landen in de Europese Unie. Aan alle oppervlaktewateren in een stroomgebied worden kwaliteitsdoelen gesteld die in 2015 moeten worden bereikt. Ruimtelijk relevant rijksbeleid is verwoord in de Nota Ruimte en het Nationaal Waterplan (inclusief de stroomgebiedbeheerplannen).

Op provinciaal niveau zijn de Omgevingsvisie en de bijbehorende Omgevingsverordening richtinggevend voor ruimtelijke plannen.

Het Waterschap Vechtstromen heeft de beleidskaders van rijk en provincie nader uitgewerkt in het Waterbeheerplan 2010-2015. De belangrijkste ruimtelijk relevante thema's zijn de Kaderrichtlijn Water en retentiecompensatie. Daarnaast is de Keur van Waterschap Vechtstromen een belangrijk regelstellend instrument waarmee in ruimtelijke plannen rekening moet worden gehouden.

Op gemeentelijk niveau zijn het in overleg met Waterschap Vechtstromen opgestelde gemeentelijk Waterplan en het gemeentelijk Rioleringsplan van belang bij het afwegen van waterbelangen in ruimtelijke plannen.

Watersysteem

In het waterbeheer van de 21e eeuw worden duurzame, veerkrachtige watersystemen nagestreefd. Dit betekent concreet dat droge perioden worden doorstaan zonder droogteschade, vissterfte en stank, en dat in natte perioden geen overlast optreedt door hoge grondwaterstanden of inundaties vanuit oppervlaktewateren. Problemen worden niet afgewenteld op andere gebieden of latere generaties. Het principe "eerst vasthouden, dan bergen, dan pas afvoeren" is hierbij leidend. Rijk, provincies en gemeenten hebben in het Nationaal Bestuursakkoord Water doelen vastgelegd voor het op orde brengen van het watersysteem.

Afvalwaterketen

Het zoveel mogelijk scheiden van vuil en schoon water is belangrijk voor het bereiken van een goede waterkwaliteit. Door te voorkomen dat grote hoeveelheden relatief schoon hemelwater door rioolstelsels worden afgevoerd, neemt het aantal overstorten van verontreinigd rioolwater op oppervlaktewater af en neemt de doelmatigheid van de rioolwaterzuivering toe. Hierdoor verbetert zowel de kwaliteit van oppervlaktewateren waarop overstorten plaatsvinden als de kwaliteit van het effluent ontvangende oppervlaktewater. Indien het schone hemelwater door middel van infiltratie in het gebied wordt vastgehouden alvorens het wordt afgevoerd naar oppervlaktewater, draagt dit bovendien bij aan de duurzaamheid van het watersysteem. Vandaar dat het principe "eerst schoonhouden, dan scheiden, dan pas zuiveren" een belangrijk uitgangspunt is bij nieuwe stedelijke ontwikkelingen. Als het hemelwater niet wordt aangekoppeld of wordt afgekoppeld van het bestaande rioolstelsel is oppervlakkige afvoer en infiltreren in de bodem uitgangspunt. Als infiltratie in de bodem niet mogelijk is, is lozing op het oppervlaktewater via een bodempassage gewenst.

Wateraspecten plangebied

Waterhuishouding

Het plan loopt geen verhoogd risico op wateroverlast als gevolg van overstromingen. Het plan heeft geen schadelijke gevolgen voor de waterkwaliteit en ecologie. In het verleden is er in of rondom het plangebied geen wateroverlast of grondwateroverlast geconstateerd. De toename van het verharde oppervlak is minder dan 1500m². Het plangebied bevindt zich niet binnen een

beschermingszone of herinrichtingszone langs een waterloop, primair watergebied, invloedszone zuiveringstechnisch werk of een retentiecompensatiegebied.

Voorkeursbeleid hemelwaterafvoer

In het plan wordt het afvalwater en het hemelwater behandeld via (de gekozen optie wordt hieronder bevestigd met ja):
een gemengd stelsel
een gescheiden stelsel: hemelwater wordt geïnfiltrerd. **ja**
een gescheiden stelsel: hemelwater wordt afgevoerd naar oppervlaktewater.
hemelwater wordt afgevoerd naar een hemelwaterriool van een verbeterd gescheiden stelsel.

Aanleghoogte van de bebouwing

Voor de aanleghoogte van de gebouwen (onderkant vloer begane grond) wordt een ontwateringsdiepte geadviseerd van minimaal 80 centimeter ten opzichte van de gemiddelde hoogste grondwaterstand(GHG). Bij een afwijkende maatvoering is de kans op structurele grondwateroverlast groot. Bij het bouwen zonder kruipruimte kan worden volstaan met een geringere ontwateringsdiepte. Kelders dienen waterdicht te zijn. Om wateroverlast en schade in woningen en bedrijven te voorkomen wordt geadviseerd om een drempelhoogte van 30 centimeter boven het straatpeil te hanteren. Ook voor lager, beneden het maaiveld, gelegen ruimtes (kelders, parkeergarages) moet aandacht worden besteed aan het voorkomen van wateroverlast.

In het plan wordt er naar gestreefd het voorkeursbeleid van het waterschap op te volgen.

Watertoetsproces

De initiatiefnemer heeft het waterschap Vechtstromen geïnformeerd over het plan door gebruik te maken van de digitale watertoets. De beantwoording van de vragen heeft er toe geleid dat de korte procedure van de watertoets is toegepast. De bestemming en de grootte van het plan hebben een geringe invloed op de waterhuishouding.

De procedure in het kader van de watertoets is goed doorlopen. Het waterschap Vechtstromen geeft een positief wateradvies.

Verklaring

Dit document is een automatisch gegenereerd bestand op basis van de door u ingevulde gegevens. U bent akkoord gegaan met de door u ingevulde gegevens en heeft verklaard dat alles naar waarheid is ingevuld.

Copyright Digitale Watertoets - <http://www.dewatertoets.nl/> Dit document is gegenereerd via de website <http://www.dewatertoets.nl/>. Het document mag alleen worden gebruikt ten behoeve van het plan, dat in dit document is omschreven. De informatie in dit document is houdbaar tot maximaal 1 jaar, gerekend vanaf de genoemde datum in dit document.

De WaterToets 2014